

Ord, bliver Resultatet deraf, at Folkethinget faar den overveiende Indflydelse paa Landets Styrelse. Jeg siger, at dette aldeles ikke er noget Argument imod os, men det er et Argument imod de Herrere og for os, thi jeg gad dog nok vide, om dette ikke er det bedste Bevis for, at denne Lov er i Overensstemmelse med Grundloven, at dette Forslag, hvis det vedtages, netop vil føre til, hvad vistnok de Fleste maa indrømme at være Grundlovens Mening, nemlig at Folkethinget skal have Noget at betyde. Derfor er det heldigt, at saadanne Udtalelser komme frem fra anden Side. Enhver saadan Stemme, der falder her i Thinget og i det andet Thing, er for saa vidt noget Heldigt, thi derved vil det efterhaanden komme til at staa mere og mere klart for hele Befolkningen, hvad det saa overordentlig meget gjælder om at gjøre klart, at det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig i de Kampe, der ere førte her paa Rigsdagen i de senere Aar, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Folkethinget skal have væsentlig Indflydelse paa Landets Styrelse, at det netop er det, som er Grundtanken i det Hele, og at Grunden til, at det indvirktes, at Alt standses, og at man ikke fra den anden Side vil gaa ind paa vore Forslag her, er Frygten for at give Folkethinget, hvad Grundloven har givet det. At dette maa blive klart for hele Befolkningen, anser jeg for meget nyttigt, og jeg takker derfor Enhver fra den anden Side, som er imod denne Lov; det anser jeg for meget nyttigt og meget godt, for at Befolkningen kan faae at vide, hvorledes de Herrere stille sig. Jeg anser det for meget glædeligt, at vi faae klar Bækked om, hvorledes hver enkelt staaer, og jeg anser det for meget prisværdigt, at det kommer tydeligt frem. Det skal i det Mindste naas ved denne Lov, selv om man vil forhindre, at et Grundlovsbud efterkommes, at det bliver klart for hele Folket, hvorledes de forskjellige Partiers Stilling er lige overfor Grundloven.

Scavenius: I Anledning af, hvad det ærede Medlem nu sagde lige overfor nogle Ytringer, der ere faldne fra min Side forleden Dag, ser jeg mig foranlediget til at erklære, hvad jeg ikke troede, at det havde været nødvendigt at erklære, at, naar jeg har Bemyndigelse til at tale paa Andres Vegne, skal jeg nok selv underrette det høie Thing derom. Gjør jeg ikke dette, taler jeg ligefrem kun paa mine egne Vegne, og saa vil jeg ogsaa bede mig fritaget for, at der tillægges mine Ord en større Betydning, end de have i og for sig. Det kan være meget smigrende for mig, at det ærede Medlem vil tillægge dem en større Betydning, men da de dog ikke have det, er det mig imod, at det sker. De Gange, jeg har havt den Ære at tale for Mindretallet i Finantsudvalget eller i det Hele paa Andres Vegne, har jeg sagt det iforveien. Med Hensyn til den Lov,

der foreligger, har jeg forleden yttret, at det forekommer mig, at Diskussionen om den er aldeles unyttig og unødvendig. Derfom de Herrere have Ret i deres Betragtning af Grundloven, kunne de jo prøve det, og saa behøve de ingen Lov.

Bojsen: Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) søgte at dække sin egen og sine Meningsfællers Retraite (Afbrydelse af Bille) fra det foreliggende Lovforslag, var efter min Mening meget uheldig, idet han nemlig vilde gjøre gjældende, at der var en meget stor Forskjel mellem det Forslag, der nu foreligger, og det Forslag, som behandledes i 1856, hvilket nærmest skrev sig fra hans Meningsfællers Side. (Bille: Det Forslag har jeg ikke nævnet!). So, det ærede Medlem betegnede Forskjellen mellem de to Forslag at være den, at vi her tage et enkelt Afsnit af vort hele Forfatningslov (Afbrydelse af Bille).

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds driver sine Afbrydelser temmelig vidt (Bemærkning af Bille). Den Bemærkning, jeg fremsætter, fremsætter jeg ikke alene i Kraft af den Myndighed, jeg har, men med den fulde Overbevisning om, at den i det enkelte Tilfælde er berettiget.

Bille: Jeg veed ikke, hvad der berettiger den ærede Formand til at tilbeile mig en saadan Trettesættelse. Jeg har ikke svaret den ærede Formand paa hans første Bemærkning og altsaa ikke givet Grund til den ærede Formands senere Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Jeg forudsætter, at det ærede Medlem har tænkt høit; jeg for mit Vedkommende var i Stand til at høre Tanken.

Bille: Det er umuligt; jeg har Intet sagt.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har glemt det.

Det ærede Medlem for Præstø Amtets 6te Valgkreds har fremdeles Ordet.

Bojsen: Den Forskjel, som det ærede Medlem gjorde gjældende, var den, at vi her udtage et enkelt Afsnit af Forfatningslivet, medens man i 1856 havde holdt sig til Alt, hvad der hørte ind derunder, som til en Helhed. Jeg vil imidlertid minde om, at netop det Omvendte er Tilfældet. Det var netop den Anse, som i 1856 stærkest blev gjort gjældende imod Monrads Forslag, at det udtog et enkelt Afsnit af Ministeransvarlighedsagen og gjorde det til Gjenstand for Forhandling. Der derimod har man søgt under